

Тя е кукувиче яйце, което кукувицата е турила въ вашето гнездо да го измжтите. Тогава, ще вземете това яйце отъ вашето гнездо, ще го занесете на кукувицата и ще ѝ кажете: Споредъ Божествения законъ, не е позволено да оставяшъ яйцата си въ чужди гнезда, други да ги мжтятъ! Когато нѣкоя птичка измжти нѣкое кукувиче яйце по любовь, това е другъ въпросъ. Обаче, ако птичката не иска да мжти кукувичитъ яйца, съ право може да ги хвърли на земята. Всѣка чужда мисъль, ако е силна, тя е въ състояние да измѣни благороднитъ мисли и желания на човѣка. Нѣкой казва: Едно време имахъ благородни мисли и желания, но не зная, защо сега съмъ толкова огрубѣлъ. — Огрубѣлъ си, защото си измжтилъ едно кукувиче яйце. Какво да правя тогава? — Ще оставишъ кукувичето яйце настрана, а ще започнешъ да мжтишъ своитъ благородни мисли и желания. Казвате: Позволено ли е да се изхвърлятъ кукувичитъ яйца навънъ? — Щомъ кукувицата е влѣзла въ вашето гнездо безъ пъзволение, вие имате право да изхвърлите яйцата ѝ навънъ. — Не е ли грубо това? — Нищо грубо нѣма въ поведението ви по отношение на кукувичитъ яйца.

Когато огрубяватъ, нѣкои хора считатъ това за геройство. — Геройството на човѣка не се заключава въ неговата физическа грубостъ и сила, но въ неговия умъ. Не е герой онзи, който проявява кралимарковската си сила въ хвърляне на боздуганъ на нѣколко километра разстояние. Ако е въпросъ за геройство, нашитъ съвременни военни хвърлятъ боздуганитъ си на нѣколко километра по-далечъ отъ този на Крали-Марко. На колко километра е хвърлялъ Крали-Марко своя боздуганъ? — На единъ, най-много на четири петъ километра. Нѣкои отъ съвременнитъ Крали-Марковци хвърлятъ боздугани, пълни съ пироксилинъ, на 40—50 кlm. разстояние. И като паднатъ на земята, тия боздугани разравятъ едно пространство отъ четири-петъ километра въ дължина и широчина. Питамъ: каква култура могатъ да внесатъ тия боздугани въ свѣта? Тѣзи дупки могатъ нѣкои да се употребятъ за насаждане на плодни дървета, но тѣ могатъ да се използватъ само впоследствие.

Казвамъ: силата на човѣшката воля зависи отъ единъ добъръ малъкъ импулсъ. Който иска да възпитава волята си правилно, той трѣбва да дойде въ първото си положение, за което Апостолъ Павель говори въ 5. глава къмъ Коринтянитѣ: „Плодоветъ на Духа сѫ любовь, радость, миръ.“